

DICTATS MITJÀ

04

Venècies

Si un crepuscle mai no és decadent, com ha de ser-ho el crepuscle de Venècia? És la millor hora dels colors del cel i de l'aigua, té la llum que volen els marbres antics i les parets ocres i rogenques i el silenci viu de la ciutat. Un silenci que admet les veus, les passes i els sorolls de l'espuma i dels motors de les barques. És l'hora més alta de la mirada. Energia no significa agressió, com ja quasi estem obligats a pensar. L'energia pot estar feta de pau apassionada i calma encesa, com en les aquarel·les venecianes d'alguns pintors anglesos. Venècia quedarà, com ha quedat sempre: és una de les proves més certes del gust, del valor i de la dignitat humanes.

Font: Pere Rovira, *Avui*, gener 2005 (adaptació)

Nombre de mots: 124

Observacions: text assagístic descriptiu-argumentatiu; dificultat equilibrada (esses, laterals, oclusives finals de mot, accents i dièresis...)